

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 512/2011-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. novembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti D., a. s., B., IČO:..., zastúpenej A. spol. s r. o., B., za ktorú koná Mgr. J. M. – advokát, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti D., a. s., **o d m i e t a** ako oneskorenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júla 2011 doručená sťažnosť spoločnosti D., a. s., B., IČO:... (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009 a žiadala vydať tento nález:

„Základné právo sťažovateľky na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 a nasl. Ústavy SR bolo porušené právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3 Co 204/2008 zo dňa 27. 10. 2009.

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3 Co 204/2008 zo dňa 27. 10. 2009 sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.“

Ako vyplynulo zo sťažnosti sťažovateľky a zo spisu Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 20 C 384/2002, okresný súd v prebiehajúcom konaní o žalobe žalobcu S., a. s. (ďalej len „žalobca“), proti žalovanému D.,... a. s., B., IČO:... (ďalej len „žalovaný“), o zaplatenie sumy 6 000 000 Sk s príslušenstvom rozhodol medzitýmnym rozsudkom č. k. 20 C 384/2002-160 z 25. apríla 2008 tak, že „žalobný návrh žalobcu je dôvodný“.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie. Krajský súd rozsudkom č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009 rozhodol podľa § 219 Občianskeho súdneho poriadku tak, že „potvrďuje medzitýmny rozsudok, ktorým súd prvého stupňa rozhodol, že základ nároku žalobcu proti žalovanému je opodstatnený“.

Rozsudok krajského súdu bol doručovaný okresným súdom na adresu „D.,..., a. s., B.“, a zásielka bola prevzatá 20. januára 2010. Ako vyplýva zo spisu okresného súdu, na rozsudku okresného súdu č. k. 20 C 384/2002-160 z 25. apríla 2008 a rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009 je vyznačená doložka o ich právoplatnosti dňom 20. januára 2010.

Žalovaný doručil okresnému súdu 18. marca 2010 podanie „Návrh na zmenu účastníka na strane odporcu“ (č. l. 210), ktorým okresnému súdu oznámil, že na základe zmluvy o predaji podniku zo 16. decembra 2009 účinnnej od 31. decembra 2009 predal svoj podnik sťažovateľke, v dôsledku čoho na sťažovateľku prešli všetky práva a záväzky súvisiace s podnikom predávajúceho. S poukazom na § 92 Občianskeho súdneho poriadku, keďže záväzok, o ktorom okresný súd koná, prešiel s podnikom na sťažovateľku, navrhol, aby okresný súd pripustil vstup sťažovateľky do konania na miesto doterajšieho žalobcu. V tomto podaní žalovaný zároveň uviedol, že do 31. decembra 2009 podnikal pod obchodným menom „D.,..., a. s.“. Okresný súd tomuto návrhu vyhovel uznesením č. k. 20 C 384/2002-225 z 1. júla 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8. septembra 2010,

a pripustil, aby z konania vystúpil žalovaný „D., a. s. v likvidácii, B., IČO:...“ a na jeho miesto vstúpila sťažovateľka.

Sťažovateľka doručila okresnému súdu 4. februára 2011 podanie z 31. januára 2011 (č. l. 247), ktorým požiadala súd o doručenie rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009 s odôvodnením, že toto rozhodnutie nebolo riadne doručené vtedajšiemu žalovanému, čo si sťažovateľka všimla až dodatočne. V čase doručovania rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009 bolo obchodné meno a sídlo vtedajšieho žalovaného „D., a.s., B.“ a IČO:..., avšak doručované bolo v obálke s adresou „D.,..., a. s., B.“. Sťažovateľka ďalej v tomto podaní uviedla, že „obálka s rozsudkom Krajského súdu Košice bola dňa 20. januára 2009 prevzatá spoločnosťou D., a. s. , B., IČO:..., ktorá však v tom čase nebola účastníkom súdneho konania“. V závere podania sťažovateľka zdôraznila: „Žalovaná má za to, že by mal súd riadne doručiť odvolací rozsudok terajšiemu účastníkovi konania na strane žalovanej.“

Okresný súd žiadosti sťažovateľky vyhovel a doručil rozsudok krajského súdu č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009 na adresu sťažovateľky uvedenú na hlavičkovom papieri, na ktorom mu bolo doručené podanie sťažovateľky z 31. januára 2011 („D., a. s., B.“). Zásielka bola adresátom prevzatá 26. mája 2011.

Ako vyplýva zo sťažnosti sťažovateľky doručenej ústavnému súdu, včasnosť podania sťažnosti ústavnému súdu odôvodňuje sťažovateľka takto: „V rámci doterajšieho konania došlo k viacerým procesným chybám konajúcich súdov, medzi ktoré patrí aj nesprávne doručenie napadnutého rozsudku Krajského súdu v Košiciach, proti ktorému táto sťažnosť smeruje. Po tom, ako sťažovateľka upozornila súd prvého stupňa na túto skutočnosť, bol jej ako účastníčke konania doručený rozsudok Krajského súdu v Košiciach 26. 5. 2011.“ K sťažnosti doručenej ústavnému súdu sťažovateľka pripojila fotokópiu rozsudku krajského súdu s vyznačeným odtlačkom pečiatky podateľne sťažovateľky „č. 03“ s textom „D., a. s. Generálne riaditeľstvo - Dňa 26. 5. 2011 - Prílohy/listy 14“.

Keďže z obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 20 C 384/2002 ústavný súd zistil, že sťažovateľka pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podala podnet generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009, ústavný súd sa oboznámil aj s obsahom spisu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna

prokuratúra“) sp. zn. VI/Pz 797/2010. Ako vyplýva z obsahu tohto spisu, podnet na podanie mimoriadneho dovolania bol doručený generálnej prokuratúre 18. októbra 2010. Jeho podávateľom bola sťažovateľka. Prílohou podnetu bola okrem iného fotokópia rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009 s vyznačenou doložkou o právoplatnosti dňom 20. januára 2010 (ktorá naň bola vyznačená 25. augusta 2010) a odtlačkom pečiatky podateľne „č. 03“ s textom „D., a. s. *Generálne riaditeľstvo - Dňa 20. 1. 2010 - Prílohy/listy 14*“. Podnet na podanie mimoriadneho dovolania bol vybavený tak, že bol odložený.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom

zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ako vyplýva z petitu sťažnosti, sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom krajského súdu č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009, o ktorom sama uviedla, že jej bol doručený 20. januára 2010. Jeho doručenie sťažovateľke v tento deň je potvrdené aj odtlačkom pečiatky jej podateľne na rovnopise písomného vyhotovenia rozsudku krajského súdu obsahujúcom vyznačenú doložku jeho právoplatnosti dňom 20. januára 2010, ktorá bola vyznačená 25. augusta 2010 (nachádzajúcim sa v spise generálnej prokuratúry sp. zn. VI/Pz 797/2010). Tento odtlačok pečiatky je zhodný s odtlačkom pečiatky vyznačenej pri ďalšom doručení rozsudku sťažovateľke 26. mája 2011. Tvrdenie sťažovateľky, podľa ktorého doručenie rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009 sťažovateľke 20. januára 2010 nemalo za následok nadobudnutie jeho právoplatnosti dňom 20. januára 2010, neobstojí, pretože ako sťažovateľka sama uviedla, na základe zmluvy o prevode podniku uzatvorenej medzi pôvodným žalobcom ako predávajúcim a sťažovateľkou ako kupujúcim 16. decembra 2009, ktorá nadobudla účinnosť 31. decembra 2009, na sťažovateľku prešli týmto dňom všetky práva a záväzky súvisiace s podnikom predávajúceho vrátane toho, ktorý je predmetom konania (na tom nič nemôže zmeniť ani skutočnosť, že uznesenie č. k. 20 C 384/2002-225 z 1. júla 2010, ktorým okresný súd pripustil, aby z konania vystúpil žalovaný a na jeho miesto vstúpila sťažovateľka, nadobudlo právoplatnosť až 8. septembra 2010).

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľke dvojmesačná lehota podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti proti rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 204/2008-201 z 27. októbra 2009 začala plynúť 20. januára 2010, a nie až 26. mája 2011, ako sa domnieva sťažovateľka, ktorá doručila sťažnosť ústavnému súdu 26. júla 2011.

Keďže sťažovateľka doručila ústavnému súdu sťažnosť smerujúcu proti označenému rozsudku krajského súdu zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti rozhodol ústavný súd tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. novembra 2011